Karşı Karşıya

— *elif-ayvaz* · 25 Ağustos 2010

Ağzımdaki acımsı, huzursuz tadı verdiğin şekerin. Bırakıp gidişinin ardından seneler geçmişken. Yıllanmış yalanların etrafımı kuşatırken.

Karşıdan gülümserken siluetin, yanımdaki yeni sen daha bir sokuluyor, daha bir sıkı sarılıyor bana.

Karşıda sen. Mahzun gözlerle gözlerimi ararken, ben seni arıyorum senin kollarında.

Karşı karşıya benliğin. Biri yalancı, öbürü sahtekâr. Biri özgür, biri tutsak. Biri serseri mayın her an patlamaya hazır, öbürü dingin bir deniz atılan taşları çabucak yutan.

Karşı karşıya benliğin. Seni huzursuz eden, nefes almanı engelleyen.

Başının üzerinde dönüp duran kelebek misali yorgun vücudun. Ömrünün son dakikalarını yaşıyorken.

Birazdan ölecekken ve yeni bir sen daha doğacakken. Yükselen güneşe karşı sabahın nemli soğuğunda.

Mavi dünyan doğum sancılarıyla kasılırken, bir veda töreni arka sokakta acele eden.

Seni uğurlarken, seni karşılayacaksın. Muştucu kapında mutlu haberi vermeyi beklerken.

Kaçıncı kez ölürken ve kaçıncı kez doğarken.

Sen, senin kollarında, sana sokulgan. Sense karşıda daha ısırgan.

Karşı karşıya benliğin ve sen!

6 Haziran 2007

Elif Ayvaz